

[Den fungerende statsminister.]

Nu, da jeg har taget ordet under denne forhandling, synes jeg, der er en ting, jeg vil føje til. Det er, at jeg ikke rigtig forstår venstres og de konservatives modvilje mod den økonomiske samordning, der her er foreslået. Jeg ved, at der er enkelte medlemmer i de pågældende partiers grupper, der heller ikke forstår det, og som mere eller mindre og med forskellige motiveringer vil dele mit synspunkt. Jeg lyttede meget opmærksomt til både det ærede medlem hr. Axel Kristensens og det ærede medlem hr. Poul Møllers redegørelser i forgårs, da vi havde dette lovforslag til anden behandling, og det forekom mig, at der, måske ikke mindst i den ærede konservative ordførers betragtninger, var adskillige præmisser, som tydede hen på, at man burde have økonomisk samordning. Så kan det ærede medlem selvfølgelig sige, at det ikke er denne økonomiske samordning, man vil have; men det, der nu foreligger, er jo resultatet af lange overvejelser og mange forhandlinger, og jeg føler mig overbevist om, at der her er tale om et nyttigt organ, et organ, som også vil være nyttigt med henblik på de vanskeligheder, der forestår i de kommende måneder, og ligeledes med henblik på den fulde effekt af det økonomiske forlig, som alle de fire forligspartier er enige om fuldt ud at vedstå ansvaret for.

Jeg går ud fra, at det er for sent at appellere til de to store oppositionspartier om at overveje at ændre deres stemmeafgivning, men jeg synes dog, jeg ville gøre disse bemærkninger.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne helt og fuldt tilslutte mig de bemærkninger, den højtærede fungerende statsminister gjorde vedrørende socialdemokratiets stilling til forliget. Det er vor faste beslutning, naturligvis, at det forlig, vi har indgået, må vi holde. Jeg er så meget desto mere forundret over, at det ærede medlem hr. Poul Møller mente at kunne finde en fravigelse fra dette synspunkt i en artikel, jeg har skrevet i Aalborg Amtstidende for den 25. august, så meget mere forundret, som det, jeg beskæftiger mig med i denne artikel, som det fremgår af overskriften, er, hvorfor omsen kom i engrosledet. Jeg diskuterer i denne artikel overhovedet ikke forliget eller forligets betingelser

i øvrigt, men alene spørgsmålet om, hvorfor omsen kom i engrosledet, efter at regeringen havde foreslået den i detaileddet. Efter at vi havde forhandlet indtil ulidelighed om dette spørgsmål, efter at forhandlingerne var bristet mellem regeringspartierne og oppositionen, kom vi tilbage til en sidste genoptagelse af forhandlingerne, og først dér skred omsen over fra detaileddet til engrosledet.

Jeg har ikke gjort antydning af forsøg på at løbe fra, at vi har medansvaret for den lovgivning, der er gennemført. Jeg siger det udtrykkelig i artiklen, selv om den ikke handler om forliget i al almindelighed. Jeg beder om formandens tilladelse til et par små citater. Jeg siger her, at oppositionen gjorde spørgsmålet om engros- eller detailomsen til et politisk spørgsmål, medens vi hele tiden under forhandlingerne sagde, at for os er spørgsmålet om, hvorvidt omsætningsafgiften skal lægges i detaileddet eller engrosledet, et sagligt spørgsmål, som vi er villige til at forhandle om. Men vi mener, at alle de argumenter, vi har kunnet finde, taler for, at den bliver placeret i detaileddet. Jeg siger i artiklen følgende bl. a.:

„Oppositionen gjorde det til en politisk sag, til en politisk betingelse, og bærer derfor det fulde og hele politiske ansvar — ikke for, at vi har fået omsætningsafgiften, det er vi fælles om, men for, at vi har fået den i engrosledet.“

Jeg vil gerne i anledning af det citat, det ærede medlem læste op, have lov til at nævne, hvad der går forud. Efter at diskussionen havde stået om, hvorvidt man kunne administrere en detailoms på det snævrere varegrundlag, man efterhånden var nået frem til, uden fødevarer inddraget under omsen, efter at embedsmændene havde fastslået, at man kunne gøre det, og at administrationen ville være enklere end administrationen af det lovforslag, regeringen oprindelig havde fremsat, efter at der altså ikke var nogen saglig begrundelse for at sige, at nu måtte man nødvendigvis tage omsætningsafgiften i engrosledet, fastslår jeg her i artiklen:

„Dermed var Poul Møllers formodning om at have et sagligt argument for engrosomsen ude af verden, og han måtte falde tilbage på den rent politiske, at uden placering i engrosledet blev der helt enkelt intet forlig med oppositionen.“